

Obsah	Strana
Cihla	1
Z jednání staršovstva	2
Otevřený dopis	3
Dvě setkání	4
Požehnaný den	5
Další pozvání	7
Kalendář na květen	8

Cihla

Mladý a úspěšný manažer projížděl poněkud rychleji svým jaguárem sousední čtvrtí. Sledoval, zda mezi zaparkovanými auty nevyběhnou děti a jakmile se mu zdálo, že něco zahlédl, zpomalil. Žádné děti neviděl, ale zničehonic do dveří jeho auta někdo mrštil cihlu. Šlápl na brzdy a zacouval zpět na místo, odkud cihla přiletěla. Rozzuřeně vyskočil z auta a popadl první dítě, které uviděl, a přitlačil ho na zaparkované auto. Zařval na ně: „Co to bylo? Jak se jmenuješ? Co sis myslel, že děláš? To auto je úplně nové a ta oprava přijde pěkně drahá. Proč jsi to udělal?“

Chlapec se začal omlouvat. „Prosím, nezlobte se, pane, .. prosím. Omlouvám se, ale nevěděl jsem, co mám dělat. Hodil jsem tu cihlu, protože mi nikdo nechtěl zastavit.“ Poté se slzami v očích ukázal na místo kousek za zaparkovaným autem.

„To je můj bratr,“ řekl. „Sjel z obrubníku a vypadl z vozíku a já ho nemůžu zvednout.“ Stále ještě vzlykal, když se muže zeptal: „Mohl byste mi prosím pomoci ho zvednout a posadit zpátky do vozíku? Poranil se a na mě je moc těžký.“

Dojatý manažer se pokusil alespoň polknout. Ihned vyskočil, zvedl chlapce a posadil ho zpět do invalidního vozíku. Poté vytáhl kapesník a očistil mu čerstvé odřeniny a šrámy. Viděl, že vše ostatní bude v pořádku.

„Děkuji a ať vám Bůh žehná, pane,“ řekl chlapec. Ten se, zaskočený, nezmohl ani na slovo a jen sledoval, jak chlapec tlačí svého bratra na vozíku po chodníku domů.

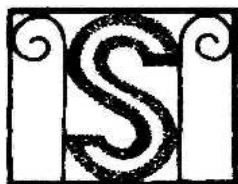
Jen pomalu a ztěžka se vracel ke svému jaguáru. Poškození bylo vidět na první pohled, ale řidič si nikdy nenechal ty promáčknuté dveře opravit. Nechal si je tak, aby mu vždy připomínaly: „Nikdy neprojízďej životem tak rychle, aby po tobě někdo musel hodit cihlu, aby sis ho všiml.“ Bůh se někdy snaží získat naši pozornost a občas, když nemáme čas poslouchat, po nás musí hodit „cihlu“. Jestli posloucháme, či nikoliv, záleží na nás.

Autor neznámý

Škaredá středa s krásnou velikonoční muzikou

aneb Koncert pro Afriku IV, který se konal 16. 4. v kostele U Martina ve zdi, vynesl na projekt Škola v buši 19 tisíc Kč.

Z jednání staršovstva

– čtvrtek 3. 4. 2014 v 19,00

- H. Härtel představil své návrhy na vybavení modlitebny paramenty a křtitelnicí – fotografie i model by měl být k nahlédnutí dalším členům sboru po skončení oprav, popř. prezentován ve sborovém časopise
- probíhá příprava ke křtu, který se bude konat 11. 5. 2014 – MUDr. Jan Matouš a jeho dcerka
- br. Susa vede předkřestní rozhovory s MUDr. Hanou Chvojovou a jejími 2 synky z Makotřas
- 24. 5. 2014 bude svatba Elišky Markové (někdejší konfirmandky našeho sboru) u Martina ve zdi v 11 h.
- připravuje se scelování středisek v rámci Prahy, předpokládá se sloučení Strašnic a Stodůlek (mělo by být jedno vedení středisek, jednak z důvodu úspor financí a větší váhu má při žádostech o dotace v rámci okresů středisko větší)
- sbírka na HDL na Velikonoce bude na opravu věže kostela v Nymburce
- sbírka na JJK 28. 2. 2014 je Kč 8 350,- Kč, nutno připomenout sbírku v ohláškách
- za minulý rok bylo odesláno 50.950,- Kč na výstavbu chráněného bydlení pro seniory v Nosislavi
- informace o průběhu oprav podal br. Černoهورský, malováním opravy skončí snad v týdnu do 12. 4., na sobotu bude svolána brigáda na generální úklid

- staršovstvo podpořilo dopis sboru ve Střešovicích adresovaný předsedovi vlády Sobotkovi týkající sesituace na Ukrajině
- skupina presbyterů pověřených hledáním faráře informovala o dalším postupu, proběhla diskuse ohledně zveřejňování informací k oslovování kandidátů na místo faráře ve sboru v Dejvicích, br. Heller byl pověřen formulovat informaci o ukončení práce manželů Hudcových v dubnu 2015 a o tom, že sbor hledá nového pastýře na webové stránky sboru
- br. Prosek upozornil na nutnost vyhledávání nových kandidátů pro vedení sborového účetnictví (Černohorští skončí ke konci tohoto roku)

OTEVŘENÝ DOPIS PŘEDSEDOVI VLÁDY ČR

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Praze 6 - Střešovicích
Náměstí Před Bateriemi 950/22, 162 00, Praha 6; tel. 2243 12107; E-mail: <stresovice@evangnet.cz>

Pan
Mgr. Bohuslav Sobotka
předseda vlády České republiky
Úřad vlády České republiky
nábřeží Edvarda Beneše 4
Praha 1 - Malá Strana
PSC 118 01

V Praze, dne 23. března 2014

Vážený pane předsedo vlády,
jménem Farního sboru českobratrské církve evangelické v Praze 6 - Střešovicích se na Vás obracíme, abychom Vám sdělili postoj členů našeho sboru k současné situaci na Ukrajině. Žádáme, aby Česká republika zaujala jednoznačně odmítavé stanovisko k ruské anexi ukrajinského území. Jsme přesvědčeni o tom, že je správné držet se zásadně principů demokracie a práva na územní celistvost, a to i ve chvíli, kdy takový postoj může přinést naši zemi ekonomické potíže. Jsme ochotni nést následky takového principiálního postoje jako vyjádření solidarity s občany Ukrajiny. Uvědomujeme si současná rizika, a právě proto považujeme za správné před krátkodobými zájmy dát přednost věrnosti ideálům svobody a demokracie, které mají trvalou hodnotu.

Za staršovstvo sboru,

Pavel Pokorný, farář

Tomáš Fendrych, kurátor

Farní sbor Českobratrské církve evangelické Praha – Dejvice
Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6
Tel. 721141691

Pan
Mgr. Bohuslav Sobotka
Předseda vlády České republiky
Úřad vlády České republiky
Nábřeží Edvarda Beneše 4
118 01 Praha 1 – Malá strana

V Praze dne 4. 4. 2014

Vážený pane předsedo vlády,

připojujeme se k otevřenému dopisu, který Vám dne 23. 3. 2014 zaslal Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Praze Střešovicích a podporujeme jeho apel, který se týká jednoznačného odmítnutí ruské anexe ukrajinského území i za cenu toho, že takový principiální postoj může mít neblahý ekonomický dopad.

Za staršovstvo Farního sboru ČCE Praha - Dejvice

Petr Hudec, farář

Pavel Prosek, kurátor

Dvě setkání

V pozvánce na „Setkání s hostem“ stálo: „Banánové děti“ zvenku žluté, uvnitř bílé – vietnamská studentka Thu Thuy Truong. Protože se setkáváme s Vietnamci většinou pouze v obchodech nebo tržnicích, byli jsme zvědaví na setkání jiného druhu.

Krásnou mladou dívku přivedla Kateřina Tichá. Studovaly spolu na výběrovém gymnáziu Jana Nerudy. V současnosti studují na vysoké škole rozličné obory.

Veronika, jak zní české jméno Thu, studuje publicistiku. Vyprávěla nám překrásnou češtinou o životě v zemi, která je naší vlastí. Její pohled nás často velmi udivoval. Nesnažila se nám lichořit a přesto jsme často „zašuměli“ překvapením. Jsme prý otevření, přátelští, na ulicích máme pořádek... Pěkně se to poslouchalo.

Veroničini rodiče byli socialistickým režimem vysláni na studium k nám. Neznali řeč, neměli možnost vybírat si školu. Prožili řadu obtíží, ale oba vystudovali, poznali se a uzavřeli u nás manželství. Bez přítomnosti a pomoci vlastních rodin, které jsou podle Veroničina vyprávění velice soudržné. Autorita

rodičů je nesporná a nepodlomená „globalizací“. V rodinách se stále udržuje kult předků, které uctívají a vedou k tomu i vlastní potomky. Děti mají mnohem méně volnosti, než by bylo pro naše děti pochopitelné. Ze školy musí přímo domů a kromě samozřejmé a pilné přípravy do školy pomáhají s mladšími sourozenci i při celkovém chodu rodiny. Není možné, aby přijaly pozvání spolužáků na přespání, nejezdí na společné školní výlety. Rodiče pracují prakticky od svítání do noci a děti mají povinnosti obstarat domácnost.

To vše Veronika vyprávěla bez náznaku nesouhlasu, jen s poznámkou, že trvalo velmi dlouho než směla přespát u Kateřiny (zřejmě po přímlově Katčiny maminky).

Byli jsme všichni jejím vyprávěním, přirozeným půvabem a jasným pohledem na život v „cizině“ u nás i „doma“ ve Vietnamu upoutáni natolik, že jsme ji ještě po ukončení besedy zahrnuli dotazy a vděkem za to, že NÁS vidí lepší, než se vnímáme my sami.

Shodou okolností mě za dva dny na to čekalo setkání s mými bývalými žáky. Po čtyřiceti letech. Pozvali mě 52letí žáčci. Učila jsem řadu let v Písnici, tehdy běžné obci nedaleko Prahy. Dnes je pražskou součástí. Nebyla to výběrová škola a setkala jsem se s obyčejnými lidmi, kteří prožili v okolí své bývalé školy většinu života. Někteří k mé radosti procházejí životem lépe, než bych předpokládala. Nesetkali se všichni. Vyprávěli o své práci, o rodině a nezvládla jsem v jedné chvíli kantorskou náтуру, když jeden „žáček“ řekl „čtrnáct dnů zpátky jsem byl..“: To je rusismus, je to zlozvyk i v rozhlase, říká se před čtrnácti dny!

Zasmáli se, že se nezapřu. Nezapřela jsem se ještě jednou. Někdo v řeči nadhodil, jak se tu roztahují Vietnamci. (V Písnici je SAPA – vietnamské centrum obchodu, kde pracují také Veroničini rodiče – ne za pultem!)

Vyprávěla jsem svým bývalým žákům o setkání s Veronikou, o výchově ve vietnamské rodině, o jejich pílí a pracovitosti. Vyslechli mne. Neodporovali. Jen se ptali: No a to nás tady mají převálcovat, že jsou naši líní?

Nezmohla jsem se na další výchovnou odpověď.

Jana Jindrová

Požehnaný den

Vzpomínám si, jak mne mne před lety pohoršila moderní písnička o neděli. Možná, že sama o sobě nebyla zas tak hrozná, ale co ten její refrén? „Ta zlá neděle, blbá, blbá, pitomá neděle...“ Připadalo mi to jako pusté rouhání člověka, jemuž není nic svaté, zároveň však také jako výraz bezradnosti a otrávenosti těch, kdo nevědí, co si počít s životem.

Stará jednota bratrská chápala svěcení neděle dosti moralisticky. V „Mravech ctnostných mládeži potřebných“ najdeme rýmování:

„Neděle neb jiný svátek
hled', ať nepřijde na zmatek.
Kdo ten dar tráví v marnostech,
v hříších a rozpustilostech,
rušit' Boží přikázání,
důjde od Boha trestání.“

Nepřehlédněme však v těchto verších důležité slovo - „dar“. Pán Bůh nám skrze neděli dává vlastně nevšední dar, který ovšem oceníme jen tehdy, když jej začneme náležitě užívat a prožívat. Je to skutečně něco vzácného, co nám Pán Bůh přidává k ostatním dobrým věcem.

Roku 1958 nastoupil na papežský stolec víc než osmdesátiletý Jan XXIII. O tomto muži je známo, že nejenže všechny překvapil tím, že se na stará kolena rozhodl svolat ekumenický sněm, ale dovedl se také neotřele vyjadřovat. A právě o neděli napsal: „Lidé mají zachovávat třetí Boží přikázání, **aby se zachovala důstojnost člověka**, který je Boží dílo a jehož duši Bůh stvořil jako svůj obraz.“ I takto vysloveně kladně je možno chápat neděli: Člověk dostává příležitost, aby nežil jen konzumním životem jako hovádko (na jehož odpočinek bylo ovšem v přikázání o dni Páně výslovně také pamatováno), ale aby se od nich výrazně odlišil. Jak to zpíváme o tomto Božím láskyplném činu v dnes už málokdy zařazované církevní písni: „...On sám den ten oddělil, požehnal a posvětil. I já práci odkládám, duši Pánu oddávám.“

Dříve spousta lidí využívala nedělního volna k nejrůznějším pracím. Dnes si sice někteří také nechávají na sedmý den všelijaké nedodělávky, ale přibývá těch, kdo jsou dosti bezradní, čím neděli naplnit. Co tedy činit s nedělním volným časem? Před lety jsem se v jičínské evangelické kapli pravidelně setkával s originálním lékárníkem PhMr Mahrem. Zajímavý pro mne byl už tím, že ač se pokládal za člena našeho sboru, zároveň se označoval za unitáře. Vždyť mezi unitáře patřili Calvinův protivník lékař a kacířský teolog Michael Servet nebo kněz a badatel Joseph Priestley anebo Charlotte Garrique, jejímuž sňatku s Tomášem Masarykem dokonce požehnal unitářský duchovní uprostřed rozkvetlé zahrady... Také onen jičínský bratr lékárník vycházel po unitářku hlavně z přírody a zdravotvědy, a to i ve vztahu k neděli. Když mu komunisti znárodnili apatyku, oblékl si větrovku, pumpky a turistické boty a šel dělat průvodce výletníků po Prachovských skalách. Tak to dělal ve všední dny. V neděli to ale bylo jinak. Na bohoslužbách se objevoval v bílé košili a černých šatech, což odůvodňoval takto: „Člověk potřebuje pravidelně prožívat sváteční pocit, že si oblékne od hlavy k patě čisté prádlo, že si vykračuje pomalu a svátečně aspoň jednou za týden přes celé

město a poslechne si něco jiného, než jsou ty obyčejné řeči.“

Takovéhle argumenty pro svěcení dne Páně nám patrně nepřipadají nejpřesvědčivější a mohli bychom je nahradit lepšími, bibličtějšími odůvodněními. Jisté ale je, že neděle může pro nás představovat hřejivé světlo, které pravidelně proráží šedivou clonu všechních dnů. Bylo by škoda, kdybychom je nechali svítit nadarmo.

heda

Další pozvání:

- 11. 5. v 17:00 ochutnávka vína z Moravy spojená s výstavou fotografií V. Jenčka
- 13. 5. – 16. 5. tradiční bazar šatstva z Německa
- 23. 5. Noc kostelů více na www.nockostelu.cz
- 24. 5. v 15:00 bohoslužba za krajinu v Suchdole
- 22. 5. v 19:00 ThDr. M. Prudký – Bible Kralická, jak a proč vznikla, co všechno obsahuje, co nám nabízí:

V loňském roce jsme si připomínali výročí 400 let od posledního vydání tzv. Kralické Bible (1613).

Připravovaný večer s hostem bude navazovat na jubilejní akce, představí ovšem kralickou Šestidílkou, a to nejen jako mimořádně významný biblický překlad, ale jako komplexní příručku pro studium Písma, která nabízí několik typů informací, vysvětlivek a komentářů. Na konkrétních ukázkách bude představena podoba Bible Kralické, bude stručně připomenut její dějinný příběh a představena její trvalá hodnota a aktuální užitečnost pro pismácké křesťany.

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 20. 5. 2014.

Červnové číslo vyjde 25. 5. 2014.

Kalendář na květen 2014

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	4. 5. s VP 11. 5. Křest Jana a Lucie Matoušových 18. 5. 25. 5. 1. 6. Na závěr školního roku pro malé a velké 8. 6. Svatodušní s VP	MUDr. Z. Susa P. Hudec P. Hudec P. Hudec A. Hudcová P. Hudec
Biblická hodina	Úterý v 17:30	
Děti	Nedělní škola: neděle v 9:30 Vyprávění z Bible a zpívání s předškolními dětmi: 15. 5. a 29. 5. v 17:00 ZŠ Suchdol: pátek 13:30	
Mládež a dorost	Úterý 19:00	
x-cátníci	Čtvrtek 15. 5. v 19:00	
Sbor Naši pěvci	Středa 18:30 20. 5. 18:00 Koncert v kostele Panny Marie pod řetězem - Biblické postavy v hudbě	
Křest'an. služba	11. 5. po bohoslužbách	
Klub poznávání	29. 5. v 10:00 Návštěva botanické zahrady nebo výstavy	
Hodina pohybu	5. 5. a 19. 5. v 15:00	
Setkání s hostem	22. 5. v 19:00 ThDr. M. Prudký – Bible Kralická, jak a proč vznikla, co všechno obsahuje, co nám nabízí	
Staršovstvo	Pondělí 5. 5. v 19:00	
Zpívání ve Stodůlkách	Pátek v 9:30	
Setkání maminek s malými dětmi	Zpravidla poslední čtvrtek v měsíci v 10:00 (více informací martasvetlikova@gmail.com)	

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.
Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Liboc
tel.: 222 360 437, henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6
tel.: 607 622 358 (A. Hudcová), 721 141 691 (P. Hudec)

http://dejvice.evangelnet.cz, dejvice@evangelnet.cz, č. ú 2400319773/2010